

سُورَةُ الْغَاثِ

و بقیامت ایمان میاورند و از خدای خود بوسی بتان باز میگرددند ﴿۱﴾ گویای پیغمبر باینکه آنچه خدا بر شما
 حرام کرده همه را بیان کنم و در مرتبه اول اینکه شرک سجدا هیچ چه بنیاورید (نه عقیده و نه عمل) و دیگر آنکه
 درباره درود و احسان کنسید. و گرا و لا خود را از بیم فقر نکشید. ما شما و آنها را روزی نمیدسیم و دیگر کار
 زشت آشکار و نهان نزدیک نشوید و نفی را که حرام کرده جز بخی را حکم حق و قصاص بقتل نرسانید شما
 خدا بدان سفارش نموده باشد که در مصلحت این حکم تعقل کنید تا از روی عقل فهم کنید و سعادت یابید
 و هرگز باین بیم نزدیک نشوید تا آنکه سجده شد و کمال سجد و برائی کیل و وزن را تمام دیدید و نیت
 کمفروشی و گران فرو شیرا ترک کنید و بدانید که هیچکس را بقدر توانائی محکوم نکرده ایم و هرگاه نخواست
 بعدالت گرانیده و مرچند درباره خویشا و ندان باشد و بعد خدا وفا کنید (او امر و نواهی خدا را اطاعت کنید)
 نیست سفارش خدا بشما باشد که متذکر و هوشمند شوید ﴿۲﴾ و نیست اهرست پیروی آن کنید و از راه
 دیگر که موجب تفرقه شماست جز از راه خدا متابعت کنید نیست سفارش خدا بشما باشد پس کارهای
 پس آنگاه بوسی کتاب کامل دادیم برای کیل نفوس هر یکو کار و برای تفصیل بیان حکم هر چیز و
 برای هدایت و رحمت باشد که مردم بلغاء خدا ایمان آرند ﴿۳﴾ و یقیناً آن کتابست که ما بابت
 خیر بسیار فرستادیم از آن پیروی کنسید و هرگز کار نشوید باشد که مشمول رحمت و لطف ایزد گردید
 قرآن برای این فرستادیم تا نگویید که کتاب تورات بنحیل بس برد و طایفه یهود
 و نصاری فرستاده شد و ما از تعلیم دست آن کتاب فاضل و بی بهره نامیدیم ﴿۴﴾

سُورَةُ الْغَاثِ

یا کنید اگر کتاب برافروخته شود و بهتر از آنان بر او هدایت می‌شایم پس بشاهم نظر فرمود و گارنا
 خجسته آشکار و هدایت رحمت در رسید اکنون کیست ستمکار تر از آنکه آیات الهی را تکذیب کند و از احاطه
 حق روی برگرداند و روی آنرا که از آیات تباردی گردانیده و مخالفت کرده اند عذاب سخت مجازات کنیم
 آنکه از آیات اعراض میکند (۱۵۱) آیا منکران استغاری دارند جز آنکه فرستگانی قهر بر آنها دارند و می‌افزایند
 الهی بر آنان در رسد و همه بپاک شوند یا برخی دلائل آیات خدا یعنی علامت قطعی مرگ یا قیامت یا تسلط حق
 اسلام آشکار شود روزی که بعضی آیات قهر و غضب خدای تو بر آنها برسد آنرا در محکس ایمان نفع بخشد اگر از آن
 پیش‌ایمان نیارود و یا در ایمان کسب خیر و سعادت کرده باشد. بگوشتا در انتظار نتیجه اعمال رشت خود باشید
 ما هم در انتظار نتیجه اعمال صالح خویش هستیم (۱۵۲) اما آنکه دین را برانگیزد و در آن فرقه فرقه شد چشم از آنها پوش
 که چنین کسان بکار تو نیاندازد است آنرا نمی‌شاید که مجازات کار آنها باشد است. بعد از این
 عتاب آنچه میکنند سخت آگاهشان میگرداند (۱۵۳) هر کس کار نکند و داده بر آن خواهد بود و کس
 کار رشت کند جز بعد از آن کار رشت مجازات نشود و بر آنها اصلا ستم نخواهد شد (۱۵۴) بگو ای پیغمبر
 مرا خدا برادر است هدایت کرده است بدین اتوار و این پاک بر ایم که وجودش از لوث شرک و عبادت طلب
 مشرکین منزه بود (۱۵۵) بگو ای پیغمبر ما ما را زواعت و کلیه اعمال من حیثیت من هم برای است که پروردگار
 جانیا نیست (۱۵۶) و او شریک نیست بهمین خلایق کل من فرماید و از من این کس ستم که مطیع و تسلیم خدایا
 (۱۵۷) بگو ای پیغمبر ایمن غیر خدا بر تو نیست که فریتم؟ در صورتیکه خدا رب همه موجود است هیچکس چیزی میداند جز خود

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

أَوْفَعُولُوا الْوَا أَنَا أَنَزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُمَا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَصَدَّ جَاءَ كُمْ
 بَنِيهِ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً مِّنَ أَظْلَمَ مِمَّنْ كَذَبَ يَا أَيُّهَا
 اللَّهُ وَصَدَفَ عَنْهَا سَبْحَرَىٰ الَّذِي يَصْدِفُونَ عَنِ أَيَانِنَا سَوَاءَ
 الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ نَأْتِيَهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَوْ بَاتِي رَبِّكَ أَوْ بَاتِي بَعْضُ أَيَابِ رَبِّكَ هَوْمَ بَاتِي
 بَعْضُ أَيَابِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ
 أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا أَنَا مُنظِرُونَ إِنَّ الَّذِي
 فَرَّقَ قَوَادِمَهُمْ وَكَانُوا شِعَالَتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ
 ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا
 وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ قُلِ إِنِّي
 هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبْلَ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ خَنِيفًا وَمَا كَانَا
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلِ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ قُلِ
 أَغْنَى اللَّهُ ابْنِي رِبَا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكُيْبُ كُلُّ نَفْسٍ لَّا عَلَيْهَا

سُورَةُ الْغَاثِ

وجع نفسی بر روی گردی را بردوش بخیزد (و پس انتقال از این جهان) بآخرت همه شام بخند است شمارا
بآنچه خلاف آن کردید آگاه خواهد ساخت (۷۶) و خدیث است که شمارا جانشین مکان بل زمین معزود است
و بعضی از بعضی لا اقرار و اما شمارا در این تفاوت تمهید یاراید که همانا خدیث زود بیاور بخند و نیست

سُورَةُ غُرَافٍ دُرُكُمَا نَزَلَ مُشْتَبِهٌ ٢٠٦ ايه مشابه

بِاَمِّ خدایِ بخشندهٔ مهربان

المص (بعضی تفسیران گفته اند: خدای مهربان صاحبِ اقدار و بر دبار) ۱ کتابی بزرگ برای توانا نشد پس تو دلگشت و رنج خاطر (از انکارِ مردم) مباش تا مردمانِ آیاتِ خدا بش تیرسانی و اهلِ ایمان را به بسا نشاید و آدرشی (رای اهلِ ایمان) از آنچه خدا بسوی شما فرستاده و پیروی کنید و پیرو دشواری خیر از بسا و جز خدا را بدستی گیرید تا آنکه مردمی بدین بند (که حق را اطاعت کنند) نگیرند ۲ چه بسیار اهلِ شتر که بر ملک آنها عذاب فرستادم آنجا که در آسایش شب یا بحوابِ رحمتِ صبحگاه بودند ۳ پس هنگامیکه عذاب بآنها رسید خرابان دعوی کردند که خود ستمکار و مستحقِ عذاب بودیم ۴ البته ما هم از اعمالِ احمق و هم از عیبرانِ آنها پرش خواهم کرد ۵ پس بر آنان حکایتِ حالِ آنها را بعلوم و دانشِ ان کیم تا بدانند که ما از کردارِ آنان غافل نیستیم ۶ و خوشتر از آنچه در عتاب است پس آنکه در توبه از حقین و دیگر کار بودند بهتر از کارِ گناهان بود ۷ و آنکه در توبه از ان سبکوزن بودند یعنی بی ایمان و بی عملند) کسانی هستند که خود را از

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿١٦٨﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفًا أَلَا تَرْضَوْنَ بَعْضَكُمْ فِي
بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّبَلَاؤِكُمْ فَبِمَا أَنتُمْ شَاكِرُونَ رَبُّكَ سَبَّحَهُ الْعَصَاكُ إِنَّهُ لَعَقُورُهُمْ ﴿١٦٩﴾

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَانِيَةُ بَابِ سِتِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِنَذِيرٍ
يِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ ﴿٢﴾ وَكَم مِّن قَبْرَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ هَآئِلُونَ ﴿٣﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ
إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤﴾ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ
أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ بِعَلَمٍ وَمَا كُنَّا
غَآئِبِينَ ﴿٦﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ مُوَازِنَةً فَأُولَٰئِكَ هُم
الْمُفْلِحُونَ ﴿٧﴾ وَمَن خَفَ مَوَازِنَهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

چون آیات و نسل خداستم کرده اند ⑨ و ما شما (فرزندان آدم) را در زمین مکنین اقدار بخشیدیم و در آن بر شما معاش روزی از هر گونه نعمت مقرر کردیم لکن انکی از شما شکری نعمتهای خدا را بجای نیاوردید ⑩ و ما شما آدمیان را بیا فریدیم و آنگاه که بدین صورت کامل آراستیم فرشتگان را به سجده آدم را مقرر کردیم همه سجده کردند جز شیطان که از عجب سجده نکند گمان نمود (یعنی در حقیقت از نوع فرشتگان نبود) ⑪ خدا بدو فرمود: چه چیز تو را مانع از سجده آدم شد که چون تو را هر کردم نافرمانی کردی؟ پاسخ داد: من از او بترسم که مرا از آتش و اورا از خاک آفریده ⑫ خدا به شیطان فرمود از نیقت خود فرو آ که ترا نزد بزرگی و نخوت و زنی بیرون شو که تو از فرقه خود را یگانی ⑬ شیطان گفت: مرا تا روزیکه خلایق (برای جزای نیکت و بدتان) برانگیخته شوند مهلت ده ⑭ خدا فرمود البته مهلت خواهی داشت ⑮ شیطان (دنبال جبرائیل که) گفت: چون تو مرا همراه کردی من نیز بندگانت را از راه راست که شرع و آئین تو است گمراه گردانم. ⑯ آنگاه از پیش روی پشت سر و طرف است چپ آنان در میایم (در یک از قوای ادرکی آنها را مبطل میکنیم) تا بیشتر آنان سگرفت بجای آورند ⑰ خدا شیطان را گفت: بیرون شو که تو را درگاه مائی: هر که از فرزندان آدم ترا سپردی کند خشم را از تو و آنان یقین بگیرد انم ⑱ و ای آدم تو بخت خود در بهشت منزل گیر و از هر چه بخواهی تناول کن لکن نزدیک این درخت نزدیک (درخت گندم یا کتونا) نرسید (غیره) که عمل شده بر خویش قسم نخواهی کرد ⑲ آنگاه شیطان هر دو را بوسه فریب و آوازی می پوشت آنان پدیدار شود و دروغ گفت: خدا شما را از این درخت نهي نکرد جز برای اینکه مبادا دو پادشاه شوید عجب

سُورَةُ الْاِخْلَافِ

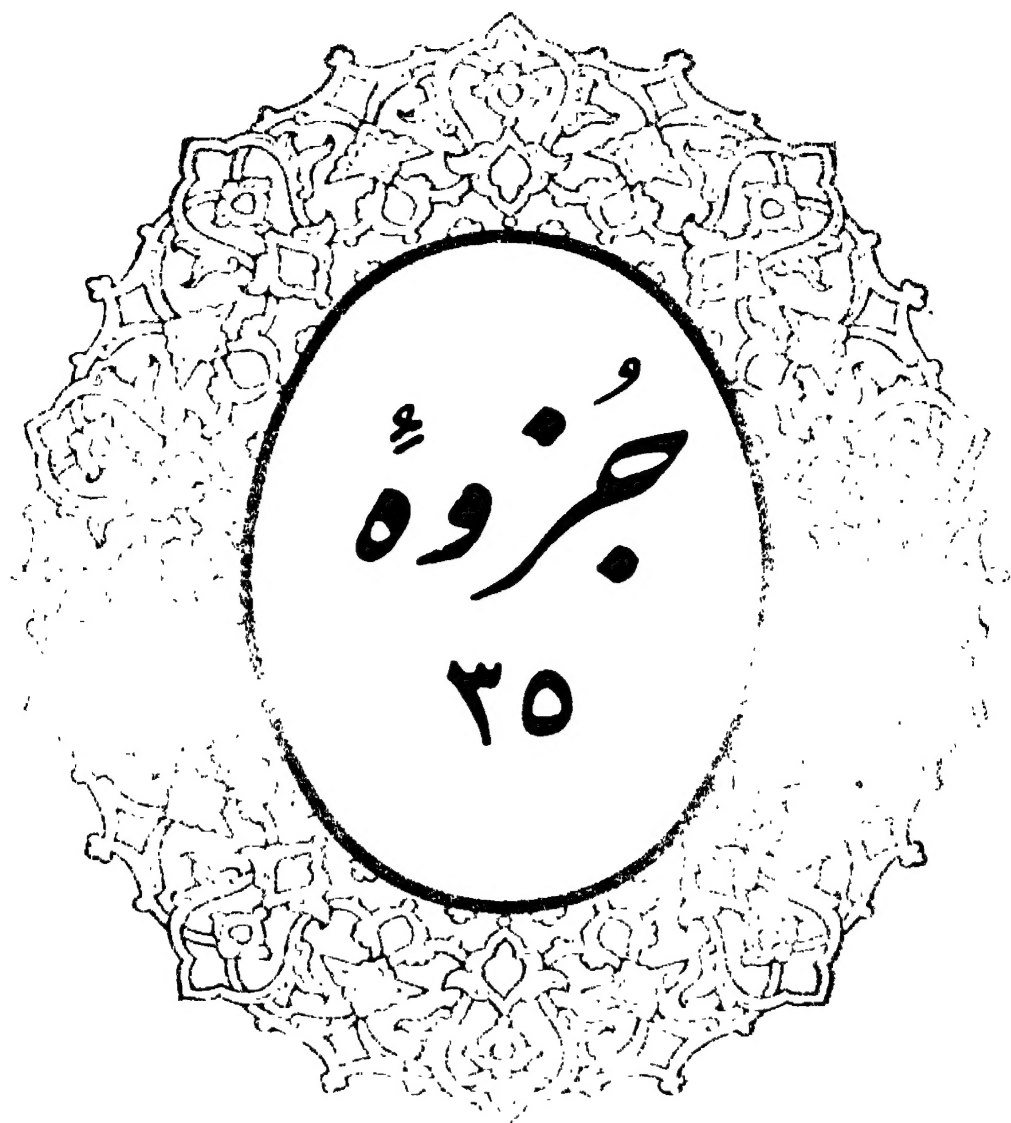
بِمَا كَانُوا يَا بَانِيًا بَظْلُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَتَكْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
 فِيهَا مَعَالِيشٌ فَلَوْلَا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ
 ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ
 السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تَجِدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
 خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ
 لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى
 يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ
 لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا يَنْبَغُ لَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
 أَخْرِجْ مِنْهَا مَذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَبَا آدَمُ أَكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّسَ لَهُمَا
 الشَّيْطَانُ لِبَدَيْهِمَا مَا يُوْرِي عَنْهُمَا مِنْ سَوءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا
 نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

سُورَةُ الْاٰلِاٰفِ

الْحَالِدِينَ ﴿١﴾ وَاسْمَهُمَا اِنِّى لَكُمْ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢﴾ فَذَلَّهُمَا نَبِيُّ
 فَلَمَّا ذَاكَ الشَّجَرَةُ بَدَتْ لِمَا سَوَّاهُمَا وَطَفِقَا مَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ
 وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَاَقُلَّ
 لَكُمْ اَنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٣﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا
 وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤﴾ قَالَ اهْبِطُوْا
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلَىٰ حِينٍ ﴿٥﴾
 قَالِ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوْتُوْنَ وَفِيهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٦﴾ يَا بَنِي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا
 عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يَّوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ
 خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٧﴾ يَا بَنِي اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
 الشَّيْطَانُ كَمَا اَخْرَجَ اٰدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
 لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا اِنَّهٗ بَرَكُوْهُ وَوَقَّعَ عَلَيْهِ مَرْجِثًا لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا
 جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحْشَةً
 قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَا اٰبَاءَنَا وَاللّٰهُ اَمْرًا نَّابِهًا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَمُرُّ
 بِالْفَحْشَآءِ اَتَقُوْا لَوْ عَلَی اللّٰهِ مَا لَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾ قُلْ اَمْرٌ رَبِّیْ بِالْقِسْطِ

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود